

Forlis ligger og svømmer for Livet, at kunne holde sig for Øje, at det Skib, som gik til Bunds under Fødderne paa en, til Punkt og Prikke fyldestgør de i Tilsynslovens § 2, Litra l og m, indeholdte Bestemmelser om Tilstedeværelse af Redningsbøjer og -baade osv., naar samtidig disse Redningsmidler ere gaaede uhjælpelig til Bunds med Skibet. Der findes jo imidlertid tekniske Hjælpemidler beregnede paa en automatisk Udløsning af disse Redningsmidler i Tilfælde af Skibets Forlis. Jeg har intet dybtgaaende Kendskab til disse tekniske Hjælpemidler, og jeg vil føje til, at jeg anser mig ogsaa for faglig inkompetent til at turde fælde en begrundet Dom over disses Anvendelighed. Navnlig har jeg ingen Forestilling om, hvorvidt det Gode, som kan vindes ved Anvendelsen af disse Hjælpemidler, staar i rimeligt Forhold til den Bekostning, de ville medføre. Og lad mig føje til, at intet er mig fjernere end at ville søge at paaoktrojere vor vist ret vanskeligt stillede Skibsfart Udgifter, hvis Nyttevirkning ikke staar i Forhold til Bekostningen. Det eneste, jeg her har haft til Hensigt, er at henstille, om ikke det af mig her fremdragne Spørgsmaal skulde være en nøjere Undersøgelse værd her, hvor vi dog beskæftige os med Lovbestemmelser, der have til Hensigt saa vidt gørligt at betrygge Besætningens og Passagerernes Liv i Tilfælde af en indtrædende Skibskatastrofe. Jeg følger til, at for det Tilfælde, at den Henstilling, jeg her tillader mig at gøre til rette vedkommende, til den højtærede Minister og til det Udvalg, som vil faa Sagens Behandling i Hænde, skulde finde velvillig Overvejelse, tør jeg sikkert gaa ud fra, at Anvendelsen af de af mig omtalte Hjælpemidler vil kunne ses demonstreret paa Skib her i Havnen.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, i øvrigt ganske sluttende mig til de gode Ønsker, der fra forskellige Sider ere medgivne det forelagte Lovforslag til dets Passage gennem Rigsdagen.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Idet jeg først skal takke for den gode Modtagelse, Lovforslaget har faaet, skal jeg tillade mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) gjorde den Bemærkning, at det vilde koste en 4—5,000 Kr. at faa Motorbaadene undersøgte. Der foreligger her en Misforstaaelse, idet den Paragraf, det ærede Medlem henviste til,

ikke rammer Motorbaadene. Efter hvad der er beregnet — der foreligger ikke nogen Statistik, hvorefter vi kunne sige det bestemt —; men efter vort Skøn i Ministeriet menes det, at Udgiften vil være ca. 700, maaske 800 Kr. om Aaret til Motorbaadene.

Overfor det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) skal jeg bemærke, at det er en helt ny Bestemmelse, der her bliver foreslaaet. Jeg kan derfor ikke udtale mig noget videre derom, men den vilde jo naturligvis nok forøge Omkostningerne noget. Imidlertid vil jeg dog tilføje, at overalt, hvor dette Spørgsmaal har været fremme, har man anerkendt de gode Forhold, der gennemgaaende findes i de danske Skibe. Fra de Nationers Side, med hvilke vi allerede have haft Forhandlinger, er det netop gennemgaaende blevet anerkendt, at vore Mandskabsopholdsrum i det hele være gode. Men Spørgsmaalet vil altsaa blive nærmere behandlet af Udvalget.

Overfor det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) vil jeg bemærke, at der netop ved velvillig Imødekommen fra Det forenede Dampskibsselskab er Forsøg i Gang med et saadant Apparat, der paa en nem og hurtig Maade kunde løse Redningsbøjer, der hænge agter ude paa Skibet. Dersom man først skal løbe hen dertil for at kaste en Bøje ud, vil Skibet jo ved den Fart, det imens gør, være kommet bort fra den Mand, som er falden over Bord. Der har været gjort Forsøg med et Skib, og jeg kan sige her, at de Udtalelser, der foreløbig ere faldne fra Det forenede Dampskibsselskab, ere meget rosende. Forsøgene blive imidlertid fortsatte, og jeg haaber, at det overfor det ærede Udvalg vil nærmere kunne dokumenteres. Jeg maa dog bemærke, at med Hensyn til Redningsmidler er det i selve Loven overladt til Ministeriet at kunne træffe særlige Bestemmelser. De Bestemmelser, der for Tiden ere gældende, findes i et Regulativ, der er udstedt af Ministeriet — jeg har det ikke ved Haanden i Øjeblikket og husker ikke Navnet. Dette Spørgsmaal ordnes altsaa rent administrativt af Ministeriet, idet det netop er af allerstørste Vigtighed, at man til enhver Tid, naar der kommer nye Forbedringer frem, straks kan være rede til at indføre disse og i det hele taget følge med Tiden saa godt som muligt. Overhovedet er det jo noget, som i saare høj Grad gælder denne Lov.

Idet jeg har bemærket, at Sagen øn-